

סמורה הש"ם

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ

עין משפט
נר מצוה

לב א ב מיי"י מי"י מה"ל
תרומות ה"ל כ
לב ג ד מיי"י פ"ד מה"ל
ביאת מקדש ב"ל ז
ופ"ד מה"ל מ"ב קרן פסח
הלכה ז

לכה גדול היתה רבנן אב דקנסה ליה יפר אבל אלמנה לכה
גדול כי היכי דלא קנסה בתרומתה דהא יס לה כחובה כדאמר לעיל
(דף פ"ה) ה"פ לא קנסה בהפרת נדריה :

ואוכלת בגיטו תרומה בתרומה דרבנן ולא בעי לאוקומי

אפי' בתרומה דאורייתא ומשום דקנן
אוכל נבילות הוא דהא בעי' היא
כפי' תרש' (לקמן ק"ג: וק"ד: ופ"א) אי בית
דין מלווין להפרישו או לא ולא
איפשיטא ועוד דאוכלת בגיטו משמע
דאפי' כי גדלה אוכלת מכה זה אפי'

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

משום דקם ליה בדרבה מיניה אפילו
לאכי' דאית ליה (נכחנות דף ג')
אליבא דר' גמוליא בן הקנה דאפילו
במיטה בידי שמים הוא עושה כמיתה
בידי אדם לתשלומין דשאני תרומה
דגלי קרא' אהר' אהר' ויסק תמישיתו
עליו ועוד א"ר יתחק דתשלומין
תרומה לכפרה קאתו ולא שייך קם

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

לכה בדרבה מיניה כדאמר במסכת
תרומות (פ"א משנה ד) שאפי' אם
לזה הכהן למחול אינו יכול למחול
ואפי' אבל תרומה משל עלמנו מפריש
קרן הראוי להיות קדש לעמנו וכן
משמע בפרק כלשעה (פסחים נ"ג: ופ"א)
לכרי' יוסי דשרי חמץ בפסח בהגאה
דהאכל תרומת חמץ בפסח בזויד
פטור מן התשלומין לכרי' כחומי' בן
הקהא אבל בשוגג חייב אפי' בלא

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

גלי קרא' בכרת אלא משום דבשוגג
אחו תשלומין לכפרה ואפשר דאם
אכל תרומה בזויד שיפטור לכרי'
כחומי' בן הקנה משום דבזויד לא
אחו לכפרה שרי הכהן יכול למחול
כדאמן במסכת תרומות (פ"א מ"א)
א"ר מייחייב משום דמדאגבהה קנייה
כדאמר באלו נערו' (כחבות דף לא:
וש"ס) בשוגג תשלומין תשלומין
כי' אין לפרש האי שוגג ומזיד
אחילה קאי כדפירש ריב"ן אבל
התשלומין הם בזויד דאם כן בזויד
אמאי אין תשלומין דאפילו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

בזוין יכול לשלם דתשלומין אין נעשין קדש אלא נראה לר' דשוגג ומזיד
אין תשלומין תשלומין תבא עליו ברכה כי' אפי' ברכה דפסד הוא
שמשלם יותר ממה שהפסיד לכהן : **הסורי** מיתסרא כי' אבל תרומה טמאה כי' ווא"ת
אזי לפי דמים משלם כשמשלים כאן חולין
דכשנשעין תרומה טמאה יהא שום להסקה כתרומה טמאה שאל כל כי
משום דמשלם מידי דלא קפין עליה זביגא : **אזי** כהן ומקדש אשה כי' ווא"ת ולמה
אית מדקדק דמדאורייתא תשלומין נעשית תרומה
לקאמרי רבנן דאין תשלומין והי ומאזי מדקדק
למרייהו ולעולם תרומה הוה ווא"ת ומאזי מדקדק
מקדושי'ן דלמה היט משום דהפקד ב"ד
היה הפקד כדאמר לעיל (דף פ"א) ואמר ר"י
דכהא אין שייך לומר כן דמה פשע כהן שיש
לנו להפקי' מוטו : **והיא** הכא דמדאורייתא
לר' ומשי רבינא ורב שילא חד אמר טמאה
בין בשוגג בין בזויד זריקתו בשוגג
הוראה בזויד לא הוראה וחד אמר
זריקתו בשוגג בין בזויד בין בשוגג
היה מדאורייתא אבל מדרבנן
בזויד מוכח נמי שפיר דמאחר
דקתי' לנין מראה בין בשוגג
בין בזויד מראה או אוריקה לומר
כדאית ליה ולמה כדאית ליה
מדאורייתא ליה לפלוגי ומראה
בזויד מראה לר"י דכהא סברא
פליגי דמר סבר דבטומאה איכא
למיקם טפי בזויד דהי' אחתלתא
דפסולה ולא עביד נמי מזהו
בשעה שמטמא ומר סבר בזריקה
שייך למיקם טפי שמקריב
דבר טמא לבזוה חילא מילתא טפי :

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

ועל הבשר למאן דאמר (פסחים ע"ו) יש דם אפי' שאין בשר נפקא מינה במה שהי'ן מראה על הבשר דמשו' ליה כי טהור למיקבע' בפיגול

ולאספוקי מידי מעילה כדמפרש בפי' כי'ר לו'ין (שם ע"ח: וש"ס) אבל להחיר בשר בזבחה לא מהני רי'וי' לין כדמוכח התם : **בין** ביחוד בין בזבוח - כמאן דאמר טומאה דחיה בזבוח (אלא) דלמאן דאמר הותרה בזבוח לא בעי לין לר'וי' כדמוכח בזבוח לו'ין (שם) : כולה

אכל תרומה • בשוגג • משלם חולין טהורים • דכתיב (ויקרא כג) ונתן
לכהן את הקדש דבר הראוי להיות קדש בפרק כל שעה (פסחים נ"ג) :
בשוגג תשלומין תשלומין • אם בשוגג שילם טמאים כזבוח טהורים הם:
במזיד אין תשלומין תשלומין • דקנסין ליה : **תבא** עליו ברכה כי' -
אמאי קנסת ליה מאזי מוזי' יש כאן חורה אור
אפי' שיעוד שהן טמאים נהניין הוא
לתשלומין הגוים : **דאכל מיניה וכי' -**
ואפי' דתשלומין נעשים תרומה ולא
חוז ליה בימי טומאה הא מיהא
לתשלומין מעלי' איכותן : **תרומה**
טמאה לא תיזיל לאכילה - כהן טהור
קאי עלה בעשה בפי' הערל' (ע"ג ע"ג)
א' וככה טמא קאי עלה במיטה • דלא
חלק הכתוב לגבי טומאת הגוף בין
קדשים טהורים לקדשים טמאים :
כל דהו - ואפי' חולין טמאים :
(ה) **וסכה דמדאורייתא תשלומין מעלי'**
ניבסו - דחולין טמאים נמי ראוין
להיות קדש כדכרי' אילני' לעיל (דף
פ"א) : **ואמור רבנן אין תשלומין**
קנסו שוגג אפיו מוזי' איכא בנייהו -
לכרי' מזיד בשוגג תשלומין תשלומין
ולא בעי לשלמי (ב) הו טהורים
ואחו רבנן למימר בין בשוגג בין
במזיד בעי מיהדר תשלומין : **אכל**
בעלים נפסרו - ולא בעי לאחוי'
קרבן אחרינא : **שכ ואל תעס -**
לא עקירה היא גנון אכילה שער
עשה היא ואמור רבנן שכ ואל
תאכל לאו עקירה צדים הוא
אלא ממילא היא מיעקרא אבל
תרומה דקאמר לא עשה ולא כלום
ומפקת לה לחולין עקירה ממש היא :

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

אבל תרומה טמאה משלם כי' בתרומה לא שייך לפטרו

גיונין נ"ד

הנהרות הב"ה
(ג) רש"י ד"ה כל דהו
וכו' עמאי' הי' דאורייתא
מ"ה והא הכא :
(ג) ד"ה קנסו וכו'
לתמי חולין טהורים :

גליון הש"ם
כמי' א"ל עב ואל תעס
שאני . ע"י כוטה ת"ח
רוס' ד"ה אם היה :
רש"י ד"ה תרומה
עמאה כי' דלא תא
כחמו כי' ע"י חולין
קב ע"ב ז"ל . ועי'
רש"י כמרות יב ע"ב
יהא מלך עמאה יו"ט
ליבש קת' על פי דכרי'
הר"ס פ"א ח"ג דפרה
דמתני' דההא פליג
אכיהא דחולין הי'ל
ז"ע :

פסחים ע"ז
שם פ' יומא ז' מנחות
כ"ג גזמ"ס מה' ג' ע"י

שמות כ"ט
פסחים נ"ג: לעיל מי'
[יומא ס'ה]

הנהרות מדר"ב
רשב"ר
רש"י ד"ה תרומה
טמאה לא חזיא קאי עלה
וכו' ובקן עמא קאי עלה
בניה . י"ב א"ר
דבולין קב ע"ב אמר
שמולא דאינס כמיתה
וכ"ס הרמב"ם פ"ו מה"ל
תרומות הלכה א' וכן
ראיתי שז' ששינו בעל
נני שפך בהגהתרמ"ס
שם . ועיין ספר משני'
ראובן ועיין ספר משני'
התנהו דף ק"ח כד"ה
גורן ויקב וכו' וישו"ה
בכ"ס ד"ה כרי' רש"י
דהכא לפ"כ מנחות
אלא היתה טמאה קודם
שנעמא הכהן וכו' שפיר
הוה כמיתה ובחז"ן דף
תראה דהה"ל מחולין דף
ק"א ע"א ח"ג דתעמא
הגוף וכו' כדכ"ד וד"ק :

[כ"ה] ז' משני רב נמנן
כי קתי' כהן מראה
אחיחד ולי' בעי' איתא
כי ע"ס ור"חי' במנכ"ס

שם ה"ל
שם ה"ל
שם ה"ל
שם ה"ל

שם ה"ל
שם ה"ל
שם ה"ל
שם ה"ל

שם ה"ל
שם ה"ל
שם ה"ל
שם ה"ל